

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.271/2021/4.

A felperesek:

I.r. felperes, I.r. felperes címe. – I. rendű

II.r. felperes, II.r. felperes címe – II. rendű

A felperesek képviselője:

Dr. Kókai Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Kókai Gábor ügyvéd – az I. és II. rendű felperesek képviseletében

Az alperes:

alperes, alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. T. Tóth Balázs ügyvéd, ügyvéd címe

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 62.P.23.483/2020/8.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és az alperest az elsőfokú bíróság ítéletében

megjelölt határidőben, helyen és módon, az ott meghatározott helyreigazító közlemény szövegében az alábbi helyreigazítás közzétételére is kötelezi:

„Valótlanul állítottuk továbbá, hogy a helyreigazítás”.

Mellőzi annak megállapítását, hogy 18.000 (tizennyolcezer) forint feljegyzett eljárási illeték a Magyar Állam terhén marad, továbbá, hogy az I. rendű felperes és az alperes a perrel kapcsolatban felmerült költségeiket maguk viselik.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperesi hírportált üzemeltető cég1 Kft.-t (alperes címe), hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek 35.000 (harmincezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 84.000 (nyolcvannégyezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy az alábbi helyreigazító közlemény a <https://honlap/link> linken a cím alatt közvetlenül (további kattintás nélkül elérhető módon), a sérelmezett közlésekkel azonos betűtípus és betűméret alkalmazásával legyen elérhető legalább 30 napig, illetve addig, amíg az eredeti kifogásolt cikk hozzáférhető, továbbá 5 napon belül a <https://honlap> kezdő oldalának legelején ugyanolyan betűtípus és betűméret alkalmazásával, ahogyan a sérelmezett cikk eredetileg a kezdő oldalon megjelent, jelentesse meg legalább 24 óra időtartamban a „Helyreigazítás: valótlanságokat állítottunk „cikk címe” című cikkünkben” címet, amelyre kattintva az eredeti cikk és az abban közlésre kerülő helyreigazító közlemény közvetlenül elérhető:

„Helyreigazítás:

Megalapozatlanul híreszteltük, hogy személy1, a szervezet1 (szevezet1) egyik vezetője havi egymillió forintot kap az I.rendű felperestől, továbbá, hogy személy1 hét éve vesz fel pénzt az I.rendű felperestől, amely szakértői díjat is fizet részére. személy1val sem I.rendű felperesnek, sem pedig egyetlen ...tulajdonú cégnek sincs jelenleg hatályos jogviszonya, azaz ...tevékenység végzésére irányuló jogviszonya sem.”

Ezt meghaladóan a felperések keresetét elutasította.

Kötelezte a II. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes által szerkesztett internetes oldalt üzemeltető cég1 Kft. részére 50.000 forint perköltséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 36.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.

Kötelezte továbbá az alperes által szerkesztett internetes oldalt üzemeltető cég1 Kft.-t, hogy külön felhívásra fizessen meg a Magyar Államnak 18.000 forint eljárási illetéket. Megállapította, hogy 18.000 forint feljegyzett eljárási illeték a Magyar Állam terhén marad. Megállapította továbbá, hogy a fentiekén túl a perrel kapcsolatban felmerült költségeiket a peres felek maguk viselik.

[2] Ítéletének indokolásában idézte Magyarország Alaptörvénye B. cikk (1) bekezdését, R. cikk (1) bekezdését, (2) és (3) bekezdését, IX. cikk (1) és (2), valamint (6) bekezdését, az Smtv. 4. § (1) bekezdését, 10. §-át, 12. § (1) bekezdését, a Pp. 495. § (1) és (2) bekezdését, 496. § (1) és (2) bekezdését, továbbá a 30/1992. (V. 26.), a 36/1994. (VI. 24.) AB határozatokban írtakat, valamint a PK 12., 13., 14. és 15. számú állásfoglalásokban foglaltakat.

[3] Rögzítette, hogy az első és harmadik sérelmezett tartalom vonatkozásában az I. rendű, míg a második sérelmezett tartalom vonatkozásában a II. rendű felperes kért sajtó-helyreigazítást.

[4] Az első sérelmezett tartalom – miszerint a közlés – vonatkozásában az I. rendű felperesnek nincs keresetösségi joga. A közlés nem I.rendű felperesről tartalmaz állítást, hanem egy pontosan meg nem nevezett vezető helyettesről. Az I. rendű felperes szubjektív érzete miatt nincs lehetőség sajtó-helyreigazításra, a sérelmezett tartalmat egy átlagember szemével kell vizsgálnia a bíróságnak.

[5] A II. rendű felperes által peresített második sérelmezett tartalom – miszerint „az ex-vezető tanúvallomásából az derül ki, hogy a közgyűlésük által jóváhagyott sportfinanszírozási ügyek nyomon követésével ., II.rendű felperest – a jelenlegi vezetőt – bízta meg” – tekintetében sem látott indokot sajtó-helyreigazítás elrendelésére. A perben az alperes csatolta a felperesi érdekeltségbe tartozó portál3 internetes portálon dátum napján megjelent „személy2 tett tanúvallomást a egyesület perben” című cikket, amelyben az olvasható, hogy személy2 a vallomásában kiemelte: amikor a ...jelezte, hogy szabálytalanságok történtek, annak kivizsgálását a gazdasági ügyekért felelős vezető helyettesre szignálta, aki azonnal könyvvizsgálót bízott meg az ellenőrzéssel. A felperesek sem vitatták azt a tényt, hogy személy2 korábbi vezető a egyesület-t érintő szabálytalanságok kivizsgálásával bízta meg az akkori vezető helyettest, a II. rendű felperest. Ezt támasztja alá továbbá a II. rendű felperes által dátum-én a városi egyesület Kft. ügyvezető igazgatójának küldött levél is. Az a körülmény, hogy nem szó szerint ugyanaz szerepelt a perbeli cikkben, mint a portál3 portálon megjelent írásban, nem alapozza meg a sajtó-helyreigazítás elrendelését, mivel a sérelmezett tartalom nem valótlan. A peresített rész vonatkozásában

legfeljebb olyan lényegtelen pontatlanság merülhet fel, ami sajtó-helyreigazítás elrendelésére nem ad alapot.

[6] A harmadik sérelmezett tartalom – miszerint „személy1 a szervezet1 (szevezet1) egyik vezetője havi egymillió forintot kap az I.rendű felperestől, továbbá személy1, aki a egyesület2 vezetésében is részt vállal, hét éve vesz fel pénzt a városi I.rendű felperestől és ezalatt – a kiadó vezetőjeként – párt1es reklámújsággá silányította a nagy hagyományú városi lapokat, illetve emellett szakértői díjat is fizetnek személynek1 – vonatkozásában a kereset alapos.

[7] Az alperes arra hivatkozva kérte a kereset elutasítását, hogy szó szerint átvette a napilapban, illetve az párt3.hu portálon megjelent tartalmat, továbbá, hogy közéleti vitáról van szó. A PK 14. számú állásfoglalás értelmében a sajtóközlemény kifogásolt tényállításainak valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani abban az esetben is általában, ha híven közli más személy tényállítását, nyilatkozatát vagy átveszi más szerv (sajtószerv) közleményét. A sajtónak tehát felelőssége van a sajtó-helyreigazítási perben az általa megjelentetett, más személy által elmondott és a sajtó által híresztelt közlések valóságáért is. A perbeli esetben nem pusztán egy közszereplő politikus által közéleti vitában tartott sajtótájékoztatón elhangzott közlés tartalmilag pontos ismertetéséről van szó. Az alperes által hivatkozott sajtótájékoztató, illetve az erről tudósító írások ugyanis évekkel korábban (dátum1) jelentek meg, a perbeli cikk ugyanakkor a sérelmezett tartalmat jelen időben közli, így abból egy átlagolvasónak nem derül ki, hogy egy hat és fél évvel korábbi eseményről van szó. A sajtót a valóság bizonyítása valóban nem terheli, amennyiben a közszereplő nyilatkozatát a maga teljességében, szöveghűen tárja a nyilvánosság elé, de csak abban az esetben, ha aktuális, hiteles és gyors tájékoztatásról van szó, nem pedig egy sok évvel korábbi sajtótájékoztatón elhangzottak olyan formában történő bemutatásáról, mintha az napjainkban történt volna. A valóság bizonyításához nem volt elegendő a cég3 és a cég5 Kft. cégkivonata. Az alperes tehát kellő alap nélkül híresztelte, hogy az I. rendű felperestől személy1, a ...egyik vezetője havi egymillió forintot kap, továbbá, hogy személy1 hét éve vesz fel pénzt az I.rendű felperestől, amely szakértői díjat is fizet részére. A bizonyítás sikertelenségének következményeit pedig a sajtónak kell viselnie még abban az esetben is, ha más sajtószerv közleményét veszi át.

[8] Az elsőfokú bíróság a helyreigazítás elrendelése során figyelemmel volt arra, hogy a sajtó-helyreigazítás az eredeti cikkel azonos helyen, módon és tartalommal jelenjen meg. Kiemelte, hogy amennyiben a peresített tartalom, mint ajánlat egy internetes sajtótermék nyitó oldalán is megjelenik figyelemfelhívó szándékkal, vagy innen, arra rákattintva elérhetővé válik valamelyik rovatban a teljes írás, a sérelmet szenvedett fél igényt tarthat a helyreigazítás főoldalon történő megjelenésére is. Az olvasók erre a szöveglablakra kattintva eljuthatnak a rovatban teljes terjedelemben megjelent cikkhez és a teljes terjedelmű helyreigazításhoz.

[9] Az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az I. rendű felperes 50%-ban lett pernyertes, míg a II. rendű felperes 100%-ban pervesztes lett és ennek megfelelően – a Pp. 83.

§ (1) és (2) bekezdésében, valamint 499. § (1) bekezdésében írtak alapján – rendelkezett a perköltség viseléséről.

[10] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes élt fellebbezéssel, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és azt kérte, hogy a másodfokú bíróság az alperest az elsőfokú ítéletben meghatározott közzétételi kötelezettséget meghaladóan kötelezze arra, hogy ugyancsak 5 napon belül az alábbi helyreigazító közleményt a honlap honlapon bármiféle közvetlen, vagy közvetett kommentár mellőzésével tegye közzé, oly módon, hogy a helyreigazító közlemény a <https://honlap/link> linken a cím alatt közvetlenül (további kattintás nélkül elérhető módon), a sérelmezett közlésekkel azonos betűtípus és betűméret alkalmazásával legalább 30 napig (azt követően pedig mindaddig, amíg a kifogásolt cikk hozzáférhető) legyen elérhető, továbbá a honlap kezdőoldalának legelején ugyanolyan betűtípus és betűméret alkalmazásával, ahogyan a sérelmezett cikk az eredeti kezdőoldalon megjelent és legalább 24 órán keresztül jelenjen meg a következő cím, melyre kattintva az eredeti cikk és abba a helyreigazító közlemény közvetlenül elérhető: „Helyreigazítás: valótlanságokat állítottunk „cikk címe” című cikkünkben.

Az általa igényelt helyreigazító közlemény a következő:

„Helyreigazítás: a dátum-án a honlap internetes portálon a megjelölt link alatt megjelent „cikk címe” című cikkünkben a „fejezet címe” című fejezetben valótlanul állítottuk, hogy a helyreigazítás. A valóság ezzel szemben az, hogy a Bíróság előtt a egyesület ügyeivel kapcsolatban folyamatban volt büntetőügynek I.rendű felperesnek egyetlen vezető helyettese sem volt vádlottja”. Kérte az alperest kiadó cég1 Kft. perköltségben marasztalását.

[11] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés c) és d) pontjában foglaltakra alapította.

[12] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság indokolatlanul megszorító módon értelmezte az Smtv. 12. § (1) bekezdésének alapvető rendelkezését, amikor úgy foglalt állást, hogy I.rendű felperesnek nincs keresetőségi joga az első sérelmezett tartalom vonatkozásában. Az aktív perbeli legitimáció (keresetőségi jog) fogalma a peres fél és a per tárgya közötti anyagi jogi kapcsolatot jelenti, azt hivatott meghatározni, hogy a felperest megilleti-e a keresettel érvényesített jog az alperessel szemben.

[13] Annak értelmezésénél, hogy rendelkezik-e aktív perbeli legitimációval, az Smtv., mint anyagi jogi norma mellett a Pp. 495. § (1) bekezdésének alapvetően eljárásjogi szabályai is támpontot szolgáltatnak: helyreigazító közlemény közzétételét ugyanis az érintett személy, vagy szervezet kérheti, azaz egyértelművé teszi és jogszabályi szintre emeli a PK 13. számú állásfoglalás nyomán kialakult bírói gyakorlatot, miszerint ilyen kérelmet nemcsak természetes személyek, hanem minden olyan egyéb jogi személy és jogalany is előterjeszthet, amely rendelkezik a Pp. 33. §-a szerinti perképességgel. A PK 13. számú állásfoglalásban írtakból következően az is követelhet sajtó-helyreigazítást, aki név szerint nem került megjelölésre, de személye a sajtóközleményből felismerhető. Ennek a feltétele, hogy a közlés a személyére vonatkozzon, vagy azt érintse.

[14] Amennyiben a perbeli sajtóközleményt a PK 12. számú állásfoglalásnak megfelelően, a maga egészében vizsgáljuk meg, már a cikk címe is egyértelművé teszi, hogy az írás városi helyi ügyeket tárgyal, majd Városa a bevezető szövegben, illetve a cikk minden egyes pontjában is kifejezetten megemlíti a kerületet. Azzal, hogy a sajtóközlemény egy akkori vezető helyettesről állította azt, hogy egy 2017-ben zajló büntetőeljárás vádlottja volt, tovább szűkítette azt a személyi kört, amelyet az adott tényállítás sérelmesen érinthet. Az vezető helyettes kifejezés a magyar helyi önkormányzatiság egyik alapfogalma, ezt a közlést minden magyar állampolgár automatikusan és kizárólagosan egy adott települési önkormányzattal kapcsolja össze. A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. LXXXIX. törvény (Mötv.) a helyi önkormányzat tisztségviselői közül az első között szabályozza az vezető helyettes jogállását. A Mötv. 74. § (1) bekezdése szerint az vezető helyettes kulcsfontosságú tisztségviselője a helyi önkormányzatnak, őt a képviselő-testület a vezető helyettesítésére, munkájának segítésére választja meg, adott esetben tehát a I.rendű felperest maga az vezető helyettes képviselheti, illetve irányíthatja.

[15] A sérelmezett közlés nem vitásan közvetlenül érinti I.r. felperes, mint egyébként sajtó-helyreigazítási eljárás kezdeményezésére jogosult jogi személy érdekeit. Nem szubjektív érzetről van szó, az átlagember sem gondolhatja másként azt, hogy egy vezető helyettes vádlottként történő sommás említéséből, azaz az alperesi cikk valótlan tényállításából az adott helyi önkormányzat határozottan felismerhető, mindez pedig a jóhírnevét sérti.

[16] A PK 13. számú állásfoglalásban írtak alapján a I.rendű felperest is megilleti a saját nevében történő helyreigazítás joga abban az esetben, ha egy fontos tisztségviselőjét említi a sajtóközlemény, de ezáltal az önkormányzat jóhírneve is sérül. E körben utalt a BDT.2004.1039. számú eseti döntésben foglaltakra.

[17] Amennyiben az elsőfokú bíróság jogi álláspontja lenne az irányadó, úgy hasonló, az adott személyt pontosan meg nem jelölő cikkek esetén gyakorlatilag kiüresedne a sajtó-helyreigazítás intézménye. I.rendű felperesnek a cikk által érintett időszakban négy vezető helyettese volt, jelenleg pedig öt vezető helyettese van. Az elsőfokú bíróság véleménye alapján hasonló – a helyi önkormányzat személyiségi jogait egyébként súlyosan sértő – helyzetben gyakorlatilag nem lehetne sajtó-helyreigazítást, mint speciális jogvédelmi eszközt igénybe venni, tekintettel arra, hogy az egyébként jól körülhatárolható számú személyi kör, az vezető helyettesek közül konkrétan nem állapítható meg, hogy a sajtóközleményben szereplő valótlan tényállítás pontosan kit érint, már csak azért sem, mivel a büntetőeljárásnak egyáltalán nem volt vezető helyettesi tisztséget betöltő vádlottja.

[18] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az I. rendű felperes másodfokú perköltségben marasztalását indítványozta.

[19] Álláspontja szerint a felperesi önkormányzat a fellebbezéssel érintett közléssel kapcsolatban nem rendelkezik aktív perbeli legitimációval. A PK 13. számú állásfoglalás egyértelművé teszi, hogy a munkáltató saját nevében csakis akkor kérhet helyreigazítást, ha a munkavállalója jogát sértő közlés egyben a jogi személy jogát is sérti, azaz rá vonatkozóan is tartalmaz valótlan tényállítást. Az állásfoglalás is rögzíti a sajtó-helyreigazítási jog alapvető szabályát, hogy a „személyhez fűződő jogokat csak személyesen lehet érvényesíteni”. Egyértelművé teszi továbbá, hogy e szabály alól nem kivétel a munkáltató sem, neki sem szélesebb az igényérvényesítési jogosultsága. Annyit rögzít csupán, hogy amennyiben a közlés jellegére tekintettel a tartalom mind a munkáltatót, mind a jogi személy jogát sérti, azaz a helyreigazítási jog általános feltételei mindkettőjük vonatkozásában megvalósulnak, a felperesi legitimáció is mindkettőjüket párhuzamosan megilleti. Ebből nem következik az, hogy a sajtó-helyreigazítási jog a munkavállalóra vonatkozó állítással kapcsolatban automatikusan megilletné a munkáltatót. Éppen ellenkezőleg, a perbeli legitimációt minden esetben önállóan kell vizsgálni. Ezt tartja fenn a felperes által hivatkozott BH.2004.1039. is.

[20] Az irányadó bírósági gyakorlatból az következik, hogy esetről esetre kell vizsgálni, hogy egy adott jogi személy (így önkormányzat) valamely tisztségviselőjére vonatkozó közlés egyben a jogi személyre (önkormányzatra) is vonatkozik-e. E körben alapvető jelentőségű, hogy az állítás az érintett alkalmazott hivatalos („céges”) működésével kapcsolatos-e, a magatartás az önkormányzat (vagy más jogi személy) cselekményeként jelenik-e meg, annak betudható-e.

[21] Jelen ügyben a sérelmezett mondat nem az önkormányzat Mötv. 41. § (1) bekezdése szerinti törvényes képviselőjére, a vezetőre vonatkozik, és nem is utal rá, hogy a közelebbbről meg nem nevezett vezető helyettes az önkormányzat nevében, képviselőjeként elkövetett magatartása lett volna a kérdéses büntetőügy tárgya. A cikk az érintett közlést megelőző mondatának ugyan nincs állítmánya, így az nem értelmezhető, az kiderül belőle, hogy a kontextus egy sportegyesület pere. A cikk egyebekben az vezető helyettest nem is említi. Az (általában több) vezető helyettes egyébként sem képviseli az önkormányzatot úgy, mint a vezető, sem jogi értelemben, sem az átlagolvasó értelmezésében.

[22] Valamely tisztségviselő pusztá említése semmiképpen nem elegendő az érintettség, a felperesi legitimáció megalapozására. Csak ennél megszorítóbb, a fentiekben kifejtett, disztingvált megközelítés egyeztethető össze a tényleges érintettséget megkövetelő jogszabályi rendelkezésekkel és irányadó bírói gyakorlattal. Az elsőfokú bíróság minderre tekintettel helyesen arra az álláspontra helyezkedett, hogy a fellebbezéssel érintett mondat a felperesi önkormányzatra, mint jogi személyre nem vonatkozik, az ő jogát nem sérti, így a felperes e közlésekkel kapcsolatban nem érvényesíthet sajtó-helyreigazítási igényt.

[23] Az I. rendű felperes fellebbezése megalapozott.

[24] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A felülbírálat során a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, így – az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelemre tekintettel – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött. A felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdésének megfelelően a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta, erre tekintettel az elsőfokú bíróság által elrendelt helyreigazítást és a keresetet a II. rendű alperes tekintetében elutasító rendelkezést nem érintette.

[25] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel érintett körben az irányadó anyagi jognak nem felel meg, a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés nem vonható le.

[26] Mindezekre tekintettel az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

[27] A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdése szerint, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállításai valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

[28] Az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerinti helyreigazítási igény tartalmi vizsgálatának szempontjait a PK 12. számú állásfoglalás adja meg. Ennek II. pontja értelmében a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A közlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. Az egész cikk összefüggéseit értékelve tehát a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy mi jut el az átlagolvasóhoz a sérelmezett kijelentés útján.

[29] A PK 13. számú állásfoglalás I. pontja szerint sajtó-helyreigazítást az kérhet, akinek a személyére a sajtóközlemény – nevének megjelölésével vagy egyéb módon – utal, vagy akinek a személye a sajtóközlemény tartalmából felismerhető.

[30] A személyhez fűződő jogok védelmére vonatkozó szabályokat a jogi személyekre is alkalmazni kell, kivéve, ha a védelem – jellegénél fogva – csak magánszemélyeket illethet meg [Ptk. 75. § (2) bekezdés]. A Ptk. 79. §-ában meghatározott sajtó-helyreigazítás jellegénél fogva nem korlátozódhat a magánszemélyek védelmére. Ezért sajtó-helyreigazítás iránt jogi

személy is érvényesíthet igényt, ha a kifogásolt közlés a jogi személyt név szerint megjelöli, vagy a jogi személyre egyéb módon utal és a közlés tartalmából a jogi személy határozottan felismerhető.

[31] Nem kérhet azonban sajtó-helyreigazítást a jogi személy az alkalmazottja, tagja, tisztségviselője nevében, ha a közlemény – név szerint vagy közvetett utalással – kizárólag valamelyik alkalmazottját, tagját, tisztségviselőjét jelöli meg. A személyhez fűződő jogokat csak személyesen lehet érvényesíteni, az alkalmazottat megillető sajtó-helyreigazítási igényt a munkáltató nem érvényesítheti. A sajtóközleménnyel érintett alkalmazott, tag, tisztségviselő személyesen kérhet helyreigazítást akkor is, ha a sérelem egyébként a munkakörével, feladatkörével kapcsolatos. Ez azonban nem zárja ki, hogy a munkáltató a saját nevében is helyreigazítást kérjen, ha a sajtóközlemény a jogi személyt is sérti.

[32] A perbeli esetben a sajtóközlemény arról ír, hogy „települést1 bebetonozta a párt1. A rendszerváltás óta mindig is párt1 irányították a várost. Még akkor is, ha az elmúlt években számos hazugságon rajtakapták őket”. Ezeket a hazugságokat kívánja az olvasói elé tárni, élesen kritizálva a volt és a jelenlegi vezetőt (személy2t és II.r. felperes II. rendű felperest). A cikk pontokba szedve sorolja, hogy „személy4 hithű pártkatonái mivel hitegetik Város lakosságát”, kritika tárgyává téve az önkormányzatot, Város lapját, az uniós – közösségépítést, kultúrát támogató – pénzek felhasználását. Ezek sorában ismerteti – „A fejezet címe” címszó alatt – azt, hogy 2017-ben zajlott a egyesület pere a Bíróságon, melynek tárgya a sportolók gyanús fizetése volt. Az írás állítása szerint „a vádlottak között volt az akkori vezető helyettes is és egy ismert kézilabdás”.

[33] A cikk a 2017-es ügyben vádlottként szereplő vezető helyettest nem nevesíti, a vád tárgyát képező bűncselekmény vonatkozásában ugyanakkor az olvasók elé tárja, miszerint „az ügyészség összesen 452 millió forint nyomát kereste, a nagyrészt ...tulajdonú cég ugyanis ennyit fizetett ki a három érintett cégnek marketing- és reklámtevékenységet elszámolva, miközben a vád szerint a sportolókat fizették ki ebből a pénzből”. Az olvasók mindezek alapján arról értesülnek, hogy a szabálytalan kifizetések az önkormányzat – többségi – tulajdonában álló sportegyesületnél valósultak meg. Az írás ismerteti személy2 ügyben tett vallomásának releváns tartalmát, miszerint „a volt vezető akkor arról beszélt, hogy a válság kezdetén elpártoló cégszponzorok okozta helyzetet kellett megoldaniuk a sportéletben, a döntéseket a közgyűlések jóváhagyták. személy2nak a napi ügyek intézésére, a szerződésekre egyáltalán nem volt rálátása. Az exvezető tanúvallomásából az derült ki, hogy a közgyűlésük által jóváhagyott sportfinanszírozási ügyek nyomon követésével II.r. alperes – a jelenlegi vezetőt – bízta meg”.

A „fejezet címe” alcím alatt ismertetett büntetőeljárás kapcsán tehát – a cikk ezen részét szövegösszefüggéseiben vizsgálva – az olvasók arról értesülnek, hogy a szabálytalanságok – amelyek bűncselekmény gyanúját vetették fel – önkormányzati cégnél történtek, e vonatkozásban egy akkori vezető helyettes vádlott lett, az üggyel kapcsolatban a volt és a jelenlegi vezető neve is felvetődik.

[34] A perben rendelkezésre álló adatok szerint a vád tárgyává tett időszakban az önkormányzatnak négy vezető helyettese volt, a cikk ezen személyek egyikének vádlottkénti érintettségét állítja, anélkül, hogy nevét megjelölné. Az alperes – bizonyítási kötelezettsége ellenére – az eljárás folyamán nem igazolta, hogy I.rendű felperesnek bármely vezető helyettese – különösen vádlottként – érintett lett volna a 2017-ben folyó büntetőeljárásban, az állítás tehát valótlan.

[35] A kifogásolt kijelentés vonatkozásában az I. rendű felperes rendelkezik keresetösségi joggal. A cikk ugyanis nem csupán a – néven nem nevezett – vezető helyettes vádlotti minőségét állítja, hanem azt is, hogy a bűncselekményt megvalósító szabálytalanság többségi ...tulajdonú cégnél történt, a döntéseket a közgyűlések jóváhagyták, fessegeti továbbá a volt és a jelenlegi vezető ezzel kapcsolatos tevékenységét, felelősségét is. Ilyen körülmények között a Fővárosi Ítéltábla osztotta azt a felperesi érvelést, miszerint – a perbeli esetben – a I.rendű felperest is megilleti a saját nevében történő helyreigazítás joga annak alapján is, hogy a sajtóközlemény egy fontos tisztségviselőjét említi. A keresetösségi jog elfogadásának hiányában a hasonló esetekben egy valótlan tényállítás tekintetében nem lehetne sajtó-helyreigazítást, mint speciális jogvédelmi eszközt igénybe venni, tekintettel arra, hogy az egyébként jól körülhatárolható személyi kör, az vezető helyettesek közül konkrétan nem állapítható meg, hogy a sajtóközleményben szereplő valótlan közlés pontosan kit érint, már csak azért sem, mivel a büntetőeljárásnak egyáltalán nem volt vezető helyettesi tisztséget betöltő vádlottja. Az vezető helyettes az önkormányzat tevékenységével, az ...tulajdonú sportegyesületnél történtek kapcsán került – érintőlegesen, név nélkül – megemlítésre, a közlés ekként I.rendű felperest is érinti, társadalmi megítélését befolyásolja.

Az olvasók annak közlésével, hogy az írás ezen tényállítása valótlan, a valóságnak megfelelő tájékoztatást kapnak arról, hogy I.rendű felperesnek egyik vezető helyettese sem volt vádlott a egyesület-vel kapcsolatos 2017-es büntetőeljárásban. Az I. rendű felperes által közzétenni kért valóság ennek pusztán cáfolata, az az olvasók valóságnak megfelelő tájékoztatásához szükségtelen, e körben az elsőfokú bíróság keresetet elutasító rendelkezése helytálló.

[36] Az I. rendű felperes fellebbezése eredményre vezetett, ennek folytán az első- és másodfokú eljárásban is teljes pernyertes lett. Erre tekintettel a másodfokú bíróság az alperesi internetes portált üzemeltető cég1 Kft.-t kötelezte a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján az I. rendű felperes részére az első- és másodfokú eljárásban költségjegyzék benyújtásával érvényesített perköltség megfizetésére, annak összegét a költségjegyzékben megjelöltekkel egyezően állapítva meg. Egyúttal az I. rendű felperes perköltségfizetési kötelezettségét mellőzte.

[37] Az I. rendű felperes által előterjesztett kereset vonatkozásában szintén az cég1 Kft. köteles viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja, 42. § (1) bekezdés a) pontja, valamint 46. § (1) bekezdése alapján számított összesen 84.000 forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket is a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének megfelelően.

Budapest, 2021. április 29.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Virág Csaba s.k.
bíró